

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

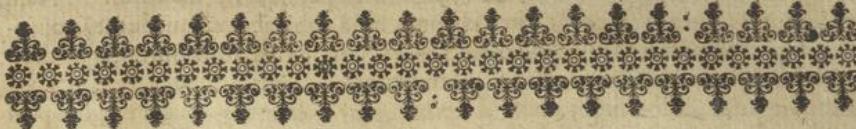
Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

I.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](#)

I.

Salutem in Christo.

Quia tu literas 14. Calend. Februarii ad me dedisti, Reverende & Clarissime Domine Doctor, frater conjunctissime, eas ego ipsis ejusdem mensis Calendis sub noctem accepi. Juvenis enim Studiosus, qui redidit, narrabat se annum passim exundantium eluvionibus impeditum ac retardatum, reddere citius non potuisse, cum multis in locis non tam peditare quam natare coactus fuerit. Sed sat citò, ajunt, si sat bene. Tuæ autem literæ non modò sat bona, verum etiam optimæ, quia benevolentissimæ. Ex his enim intellexi, tuum in me amorem, ac studium juvandi ecclesiam vestram afflictam, quam juvari & sublevari à me aliqua ex parte posse speras, sic indies augeri & crescere, ut cum omni officio ac potius pietate ceteris satisfacias omnibus, tibi ipse numquam satisfacias. Cum ergo videam, te, nisi negotium semel ~~ad~~ cæptum fœliciter perficias, non conquieturum, vitam mihi ego acerbam putabo, nisi eodem in negocio paria fecero. Quanquam nescio sanè, quomodo humanitati, benevolentiae, amori tuo paria facere possim, etiam si omnibus officiis tecum certavero. Sed ut in cursu, sic in reddenda etiam gratia, ipsa solet laudari virium animique contencio, etiam si facultas ipsa non ex æquo respondeat voluntati. Quid enim tibi, optimè doctissimeque mi Marbachi, pro tua illa in me ad Dominos Scholarchas commendando sedulitate, retribuere aut remunerare possum? DE US te Opt. Max. pro illo officio amer, & ut fructum commendationis hujus percipere aliquando possit ecclesia & schola vestra, clementer faciat. Quis autem sum ego, aut quæ ullæ dignitas meritum ve meum? ut Amplissimæ Rcp. vestrae Legati gravissimi, itinere longo & difficiili, sumptu non modico Studiagardiam pro me impetrando profici-scantur? Sed agnosco hic rursus summum tuum in me ornando provehendoque studium, qui meam ad vos vocationem non amoris tantummodo, sed etiam honoris plenam esse cupias. Quem tamen ego honorem deprecarer, nisi eum Illustrissimi Principis nostri autoritati existimationique dari & deferri intelligerem. Itaque quia sic à magnis Civitatibus ad magnos Principes fieri solenne est, idemq; ab Haganöensibus vicinis vestris, aliisque multis factum est, equidem non repugnabo, sed vestrae prudentiae permittam, ut à vobis id omne fiat, quod ad conficiendum negotium aliquid momenti offerre posse judicabis. In me verò nihil desiderari patiar,

Q. q. 3

GUTTA

cum animus meus erga vos is sit, & mansurus semper, qui fuit haec tenus. Nam quod mones, ne fusurationibus aut calumniis me a vobis abducti, aut de mea voluntate aliquid immutari patiar, illud mihi credas velim, me & natura institutoque meo animum ab omnibus fusuronibus & calumnioribus alienissimum gerere, & contra omnes rumiculos, suspiciones, obrectationes, delationes, quae impedit pios vestros conatus possent, ita me & mentem obfirmasse, & obturasse aures, nihil ut sit, quod ~~expugnare~~ nostram turbare queat. Plura jam non scribam. Cetera enim quae scribenda supererant, petere te volo ex superioribus proximis literis, isque binis, quarum alteras die 3. Januarii, alteras 17. ad te dedi, & has quidem cum strenis. Existimo autem, te jamdudum accepisse. Tabellarius enim certus fuit e Curia nostra Richevillam missus, nec tamen adhuc, quod ego sciam, ad nos reversus. Et est honestus civis Studgadianus. Itaque redditas tibi esse non dubito, licet fortassis ad aquarum eluviones serius, quam speraveram. Bene ac feliciter in DOMINO vale, cum uxore, liberis & universa familia. Studgardiæ, 2. Februario.
AO. 70.

Tuus totus ex animo frater

Wilh. Bidembach, D.

Philippo tuo, doctissimo juveni, meis verbis dico: ~~ad' tuu.~~ de cuius Disputatione scribam ad te sententiam meam, cum perlegero. Hodie enim apud nos dies festus est, & ego ad concionem propero.

II.

SCUM pastor meus, Dominus Cancerinus, occupatior esset, quam ut Domini parentis tui, Philippe ornatisime, literis posset respondere, mibi ut id suo nomine facerem, injunxit. Quod igitur ad Hausmannum attinet, eum audivimus, & examinatum dignum reperimus, cui ministerium verbi in nostro oppido committeretur. Jussimus itaque eum, deportatis libris suis intra octiduum ad nos reverri, & officium, cui destinatus est, capessere. Cum autem non immerito de Reichenweilerana Ecclesia sollicitus sim, qualem sit post me habitura ministrum: reverenter, & Domini Cancerini nomine, Reverendum virum, Dominum patrem tuum oro, ut gravissimis verbis, pro ea, qua pollet, autoritate, Hausmannum officii admoneat, non in commissione tantum ministerii partibus, sed etiam in privata vita, & iis, quæ erga proximum sunt, actionibus. Peculiare Bavarorum vitium est, ut aliorum beneficiis sublevati se efferant, & non optimam gratiam referant. Et fuit multis Ecclesiis